

BIULETYN

358

30.08.1997 r.

SOLIDARNOŚĆ

NSZZ "SOLIDARNOŚĆ" ZIEMIA RADOMSKA

konferencja prasowa 27 sierpnia kandydatów AWS:
**RYSZARDA BOBROWSKIEGO, ZBIGNIEWA CEBULI,
ROMUALDA SZEREMIETIEWA**

Zakłady zbrojeniowe ich teraźniejszość i przyszłość

Kolejna programowa konferencja prasowa radomskich kandydatów AWS do parlamentu była szeroką dyskusją o problemach dzisiejszych przedsiębiorstw przemysłu zbrojeniowego, z prezentacją programu restrukturyzacji tego przemysłu. Temat został potraktowany wszechstronnie. Było spojrzenie na stan sprawy całej „zbrojeniówki” - fachową ocenę zapewnił Stanisław Głowacki, przewodniczący Sekcji Krajowej „S”, uczestnik gościnnie. Uzupełnienie związkowego spojrzenia, z punktu widzenia załóg pracowniczych, stanowiły wypowiedzi Zbigniewa Cebuli, szefa „S” w Łuczniku. Romuald Szeremietiew wniósł rolę i zadania przemysłu zbrojeniowego jako część całości systemu obronnego kraju, zaś Ryszard Bobrowski z dalszej perspektywy - strategii obronnej Polski, z perspektywy wejścia do NATO.

Jaka będzie przyszłość polskich zakładów zbrojeniowych? - Odpowiedzią na to pytanie interesuje się dziś 73 tysiące pracowników zatrudnionych w tym zakładach. Niepokój ich jest zasadniony. W kilku przedsiębiorstwach redukcje załóg stały się już faktem dokonany, szczególną uciążliwością są nieterminowe wypłaty. Dobrej przyszłości nie wroży nakręcająca się znów fala zadłużeń m.in. wobec Skarbu Państwa, ZUS-u. Nie ma ośrodków na restrukturyzację, na ich rozwój.

Przez 4 lata rządów, mimo „złotej większości w Sejmie”, nie było woli politycznej, by problemy „zbrojeniówki” rozwiązać na restrukturyzację, polegającą na podziale zakładów na małe przedsiębiorstwa. „S” nie wyraża zgody. Radomskie przykłady mówią, że związek ma rację. Wyodrębniona z Łucznika zwoleńska spółka „Aarlem”, po odejściu holenderskiego udziałowca, jest w złej sytuacji ekonomicznej.

AWS przygotował rozwiązania, przygotował program restrukturyzacji zbrojeniówki. Kandydaci zapowiedzieli, że szczegóły programu przedstawiają za miesiąc, a jego realizację rozpoczną po wygranych wyborach - za dwa miesiące.

Jak tę przyszłość widzą? - Punktem wyjścia do wszelkich działań musi stać się określenie przez władze państwa strategii obronnej, wojskowej Polski. Do niej ma być przystosowany system obronny, który określi jakie wojska, jakie urządzenia, jaka technologia musi być przystosowana przemysł zbrojeniowy. Restrukturyzacja jest nieunikniona.

Jaką restrukturyzację proponuje AWS? - o tym możemy przeczytać w osobnej publikacji na dalszych stronach.

A.R.

ZDZISŁAW MASZKIEWICZ

przewodniczący ZR NSZZ „S”
Ziemia Radomska

NASZ KANDYDAT
NA SENATORA

Pytanie retoryczne:

Dlaczego wszyscy związkowcy muszą wziąć udział w wyborach i głosować na AWS?

Trzonem programu AWS jest program „Solidarność”. Mamy zatem szansę, jakiej nie mieliśmy wcześniej, aby proponowane przez nas od wielu lat rozwiązania stały się rzeczywistością. - W tej kwestii nie będę się rozwodził. Związkowcy znają program „S”, a szczegóły programu AWS na bieżąco przedstawiają nasi kandydaci do parlamentu. Zwrócę uwagę na inny aspekt, będący podstawą naszej działalności.

Związek zawodowy jest ze swej natury siłą nacisku, która - w różnych formach określonych prawem - jest uprawniona do reprezentowania i obrony interesów określonej grupy społecznej, uprawniona do krytyki władzy różnych szczebli. Jest stabilizatorem demokracji i gwarantem pokoju społecznego.

By pełnić tę rolę, potrzebny jest odpowiedzialny partner do rozmów, który szanuje reguły dialogu społecznego.

Z przykrością muszę stwierdzić, że obecny układ rządzący takim partnerem nie jest.

Takim partnerem nie są ministerstwa. - Znamy wyniki kilkuletnich negocjacji, wielokrotnych protestów struktur branżowych naszego Związku, które bezskutecznie domagały się jasnej polityki państwa wobec poszczególnych gałęzi przemysłu.

Pamiętamy, że wielokrotnie ustalenia Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych, szczególnie w przypadku pracowników „budżetówki”, nie były dotrzymywane.

W dalszym ciągu, związki zawodowe mają do czynienia ze słabym, bądź niewiarygodnym, a nawet wrogim wobec „S”, pracodawcą. Znamy przykłady uników zarządzających firmami przed podpisywaniem układów z zbiorowych pracy. Nierzadko pracodawca nie przestrzega zapisanych ustaleń. Docierają do nas sygnały o wykorzystywaniu pracowników (wynagrodzenie niższe niż proponowane przy przyjęciu do pracy, wydłużony czas pracy), szczególnie tych młodych, bez doświadczenia i z małą znajomością prawa. - Duże znaczenie ma tu uczciwość pracodawcy, ale nie tylko. Takie zachowania są również wynikiem polityki finansowej i podatkowej państwa.

Przykłady te podsumuję słowami Mariana Krzaklewskiego, wypowiedzianymi w radomskim Łuczniku na posiedzeniu Krajowej Sekcji Przemysłu Zbrojeniowego: „Solidarność” zrobiła co tylko można, a nawet więcej, przygotowała programy restrukturyzacji - choć to rola pracodawcy, więcej zrobić nie można, dalej jest tylko mur... Jedyne wyjście, to wygrać wybory!

**5 WRZEŚNIA godz. 11.00 - sala konferencyjna
spółki „ACANTA” /dawny „Polmetal” - Radom,
ul. 1905 Roku - spotkanie
z PRZEDSTAWICIELAMI KOMISJI
ZAKŁADOWYCH „S”.**

**Konieczność bądź. Ważne tematy dla Ciebie,
Związku i Polski.**

Posiedzenie Komisji Trójstronnej bez „S”

Wysokość podwyżek dla budżetówki i przedsiębiorstw ustali rząd

W czwartek, 29 sierpnia odbyło się trzecie spotkanie Komisji Trójstronnej do Spraw Społeczno-Gospodarczych, dotyczące wysokości podwyżek w przyszłym roku dla pracowników przedsiębiorstw i budżetówki. „Solidarność” nie wzięła w nich udziału. Związek uwarunkował swój udział w negocjacjach od „przedstawienia przez stronę rządową jasnej koncepcji polityki budżetowej na 1998r. w postaci oficjalnych dokumentów” - zostało to wyrażone w decyzji władz krajowych „S” z 19 sierpnia br.

Bez udziału „S”, jednego z partnerów społecznych, obrady Komisji były nieformalne. Wobec takiej sytuacji, decyzję o wysokości podwyżek musi podjąć rząd.

W poniedziałek odbyły się negocjacje cząstkowe dla zbliżenia wynagrodzeń budżetówki do płac w przedsiębiorstwach

W dniu 25 sierpnia 1997r. odbyło się posiedzenie zespołu problemowego do spraw wynagrodzeń pracowników cywilnych państwowej sfery budżetowej.

W trakcie posiedzenia strony przedstawiły następujące stanowiska.

Strona rządowa potwierdza dążenie do poprawy relacji przeciętnych wynagrodzeń między sektorem przedsiębiorstw a cywilną państwową sferą budżetową.

Zaproponował partnerom społecznym, żeby:

- w 1998r. wzrost wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej był o 0,5 punktu procentowego wyższy niż w sektorze przedsiębiorstw,
- w latach następnych strona rządowa będzie dążyć do przyspieszenia poprawy tej relacji. Planowany w kolejnych ustawach budżetowych wzrost wynagrodzeń w cywilnej państwowej sferze budżetowej powinien wyprzedzać wzrost w sektorze przedsiębiorstw o tempa wzrostu PKB.

Przedstawiciel Konfederacji Pracodawców Polskich podtrzymał stanowisko, iż uzasadnione jest „zwieranie” rozpiętości między poziomem płac sfery budżetowej i sektora przedsiębiorstw. Stwierdzając jednocześnie, że w trakcie projektowania tempa zbliżania „ścieżek płacowych” niezbędne jest uwzględnianie możliwości gospodarki i jej koniunktury oraz wpływu płac zarówno w państwowej sferze budżetowej, jak i w sektorze przedsiębiorstw na wskaźniki makroekonomiczne.

Przedstawiciel ZNP - OPZZ poinformował, że podtrzymuje stanowisko prezentowane dotychczas przez OPZZ i ZNP (tj. 6,5% wzrost płac cywilnej sfery budżetowej po-

nad prognozowany wskaźnik inflacji - w roku 1998), natomiast w latach następnych wskaźnik wzrostu płac pracowników cywilnej sfery budżetowej powinien wynosić (ponad planowany wskaźnik inflacji) nie mniej niż prognozowany, procentowy wzrost PKB, co oznacza, że wyrównanie płac sfery budżetowej i sektora przedsiębiorstw nastąpi w 3-4 lat.

Ponadto ZNP uważa, iż w przypadku edukacji szkieletu wyższego procentowy wskaźnik średnich płac w stosunku do całej sfery budżetowej w roku 1998 nie może być niższy niż w roku 1997.

Przedstawiciele NSZZ „Solidarność” stwierdzają, że propozycja rządowa oznacza kilkunastoletni okres wyrównywania wynagrodzeń pracowników cywilnej sfery budżetowej z sektorem przedsiębiorstw. W sposób zasadniczy odbiega więc ona od oczekiwań społecznych i stanowiska Związku, który postuluje okres 3 lat. Jest ona wobec tego nie do zaakceptowania bez konsultacji z władzami statutowymi NSZZ „S”. Uczestniczący w pracach zespołu problemowego przedstawiciele sekcji branżowych cywilnej sfery budżetowej NSZZ „S” zapowiedzieli zwrócenie się do Prezydium KK o odrzucenie propozycji rządowej.

(notatka ze spotkania)

Tytuł zwycięski zobowiązuje

Zaproszenie na szlaki III Górskiego Rajdu Solidarności

W imieniu Zarządu Regionu Podbeskidzie zapraszamy do uczestnictwa w III Górskim Rajdzie Solidarności Naszych reprezentantów nie może zabraknąć. Przypominamy, że nasza drużyna, której przewodniczyła Ewa Górska (członkini Zarządu Regionu), wygrała poprzedni II Górski. Zwycięski tytuł zobowiązuje. - Zgłoszenia przyjmujemy kierować do p. Ewy - KZ „S” Radomskiej Spółdzielni Mleczarskiej „RolMlecz” - tel. 362-51-03, w możliwie szybkim czasie. Ostateczny termin zgłoszeń organizatorzy ustalili na 19 września.

Ta trzydniowa impreza turystyczna rozpocznie się w piątek 26 września. Bazą będzie Zwardoń, atrakcyjna miejscowość Beskidów.

Oplata od uczestnika wynosi 125 zł, dla dzieci do lat 16 - 100 zł.

Obowiązki uczestnika: posiadanie ważnego dowodu tożsamości, ubioru i ekwipunku turystycznego, przestrzeganie zasad ochrony przyrody, przestrzeganie zarządzeń kierownictwa rajdu.

Uprawnienia: 2 noclegi, wyżywienie (śniadania i obiadokolacje), odznaka rajdowa i okolicznościowe pamiątki, przewozy autokarem, nagrody rzeczowe dla najlepszych drużyn oraz potwierdzenie punktów GOT.

* NASI KANDYDACI DO SEJMU * NASI KANDYDACI DO SEJMU *

ZBIGNIEW CEBULA

Ukończyłem 42 lata. Jestem żonaty, mam dwie córki. Od urodzenia mieszkam w Radomiu. Jestem katolikiem, swoją wiarą kieruję się nie tylko w życiu prywatnym ale również w działalności związkowej.

Od 1976r. pracuję w Zakładach Metalowych. Działalność społeczną rozpoczynałem w 1980 roku w NSZZ „Solidarność”. Podczas Walnego Zebrania Delegatów Regionu w marcu 1992r., wybrany zostałem w skład Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska. Przez 3 letnią kadencję pełniłem funkcję sekretarza Zarządu Regionu. W grudniu 1994 roku delegaci wydziałowych organizacji związkowych w „Łuczniku” wybrali mnie przewodniczącym Komisji Zakładowej, a delegaci zakładowych organizacji związkowych ponownie obdarzyli mnie wielkim zaufaniem, wybierając po raz kolejny (największą ilością głosów) delegatem Ziemi Radomskiej na Krajowy Zjazd NSZZ „Solidarność”. Powierzono mi również funkcję przewodniczącego Regionalnej Komisji Rewizyjnej Związku, którą społecznie sprawuję do dzisiaj. Ukończyłem, organizowany przez Radomską Szkołę Biznesu, kurs dla członków rad nadzorczych. Pracownicy ZM „Łucznik” S.A. dwukrotnie, w 1995 i 1996 roku wybrali mnie zdecydowaną większością głosów na swego przedstawiciela w Radomskiej Nadzorczej spółki.

W ostatnich wyborach samorządowych współtworzyłem koalicję „Radomska Centroprawica”. W kampanii prezydenckiej czynnie uczestniczyłem w pracach wojewódzkiego Sztabu Wyborczego Lecha Wałęsy. Jestem współzałożycielem Obywatelskiego Stowarzyszenia Uwłaszczeniowego w Radomiu.

Zarząd Regionu - znając mój bagaż doświadczeń z ludźmi i wśród ludzi, znajomość spraw wymagających rozwiązania, moją wrażliwość na zło, ludzką wadę i cierpienie, nieustępliwość w pracy na rzecz pracowników - wybrał mnie, jako przedstawiciela Związku, na kandydata do Sejmu RP.

RYSZARD BOBROWSKI

lat 49, żona Małgorzata - architekt, córka Maja

Wykształcenie

Doktor nauk politycznych, Uniwersytet Warszawski mgr historii sztuki, Uniwersytet Jagielloński

Doświadczenie polityczne

1997 - Komisja Polska - NATO/Przewodniczący

Zespół AWS ds. Bezpieczeństwa Narodowego/Członek

Zespół AWS ds. Polityki Zagranicznej/Członek 1996 - Klub Atlantycki/ Członek Rady, Współinicjator 1995 - Ruch 100/Członek Rady Politycznej

Katolicki Ośrodek Informacji i Inicjatyw Europejskich /Współpraca

1991-93 Porozumienie Centrum /Sekretarz ds. Międzynarodowych

1990-94 Ośrodek Studiów Międzynarodowych Senatu RP/ Współpraca

Działalność społeczna

1996, 1997 Polskie Lobby Przemysłowe/ Dyplom za wspieranie polskiego przemysłu zbrojeniowego

1996 - Komitet ds. Wodociągu w Magdalence/ Członek Zarządu

Stowarzyszenie Miłośników Osiedli Magdalenka i Sękocin/ Wiceprezes, Red. Naczelny pisma „Głos Magdaleny”

1985-90 Stowarzyszenie Właścicieli Prywatnych Nieruchomości /Wiceprezes

Praca zawodowa

1993 - „Przegląd Środkowoeuropejski” (bezpieczeństwo, integracja europejska)/ Założyciel. Wydawca. Redaktor naczelny.

1991-93 Biuro Poselskie Adama Głapińskiego (PC)/ Asystent

1990-93 „Tygodnik Solidarność”/ Współpraca

1990-93 Izba Handlowo-Przemysłowa Inwestorów Prywatnych/ Wiceprezes, Dyr. Generalny

1985-90 Uniwersytet Warszawski, Galeria „Hybrydy”

1973-85 Towarzystwo Przyjaźni Polsko-Francuskiej Związek Polskich Artystów Fotografików/ Komisarz wystaw sztuki

Nagrody MKiS i ZPAF za promocję kultury polskiej

SPOTKANIA Z KANDYDATAMI AWS DO SEJMU I SENATU RP

Spotkanie w PIONKACH

Kandydaci AWS zapraszają na spotkanie w PIONKACH, w czwartek, 4 września o godz. 18.00 do Klubu „Zakątek” /Plac Konstytucji 3 Maja/.

Polityka, zabawa i coś dla podniebienia
Zwolen zaprasza 7 września

Terenowy Oddział AWS w Zwoleniu zaprasza na spotkanie z kandydatami AWS do parlamentu w niedzielę, 7 września, na Plac Jana Kochanowskiego. Spotkanie rozpocznie się o godz. 15.00.

Prezentację kandydatów poprzedzą występy orkiestry dętej i młodzieżowego zespołu tanecznego. Gospodarze proponują również udział w grach i zabawach połączonych z konkursami. To nie koniec atrakcji. Będzie jeszcze dyskoteka, degustacja piwa, napojów chłodzących i lodów - oraz ROZMOWY Z KANDYDATAMI.

Spotkanie w Radomiu

AWS zaprasza na spotkanie z kandydatami 7 września o godz. 17.00 do Osiedlowego Klubu Kultury „Idalin” /ul. Bluszczowa - dojazd autobusami 2,15/.

PRZEMYSŁ ZBROJENIOWY:

1. Stan bieżący
2. Restrukturyzacja w wykonaniu AWS

Akcja Wyborcza Solidarność z niepokojem spogląda na pogarszającą się sytuację polskich zakładów zbrojeniowych. Za tę sytuację odpowiedzialna jest rządząca od czterech lat koalicja SLD-PSL. Mając zdecydowaną większość w parlamencie, dysponując wszelkimi środkami prawnymi, nie zrobiono nic, co mogłoby wyprowadzić przedsiębiorstwa przemysłu obronnego i lotniczego z zapadłości ekonomiczno-finansowej, technologicznej i organizacyjnej.

Pod naciskiem NSZZ Solidarność, 15 lutego 1995 roku Sejm RP przyjął uchwałę, na mocy której, od 1997 roku 3% PKB miało być przeznaczane na OBRONNOŚĆ PAŃSTWA, w tym szczególnie na zakupy

sprzętu i uzbrojenia oraz technik bojowych w polskich zakładach zbrojeniowych. W praktyce, koalicja od 1994 roku nie zwiększała środków z budżetu państwa na obronność kraju. /Rok: 1989 - 1,9% PKB; 90 - 2,4%; 91 - 2,0%; 92 - 2,2%; 93 - 2,5%; 94 - 2,5%; 95 - 2,38%; 96 - 2,33%/.

Doprowadziło to do dekapitalizacji sprzętu wojskowego, będącego na stanie armii i sprzętu wytwórczego przedsiębiorstw przemysłu obronnego i lotniczego.

Inne niepokojące zjawiska spowodowane działaniami koalicji to:

- odpływ wysokowykwalifikowanej kadry inżyniersko-technicznej i rzemieślników z PPOiL;
- zachwianie płynności finansowej

Nasz kandydat do Senatu RP

Zdzisław MASZKIEWICZ

Nasi kandydaci do Sejmu RP

1. Andrzej BELINA
2. Stanisław IWANICKI
3. Jan REJCZAK
4. Kazimierz STASZEWSKI
5. Jacenty DEJNIAK
6. Jolanta KUCHARSKA
7. Witold RAK
8. Zbigniew CEBULA
9. Ryszard FAŁEK
10. Jadwiga BERAK
11. Mieczysław WÓJCİK
12. Marek MAŁYSA
13. Marian KRAWCZYK
14. Ryszard BOBROWSKI
15. Romuald SZEREMIETIEW
16. Jan ŁOPUSZAŃSKI

LISTA NR 5

tych przedsiębiorstw;
- niepokoje społeczne wśród zakładów zbrojeniowych i przedsiębiorstw.

Dlatego AWS podjęła następujące działania:

1. Powołaliśmy Zespół ds. Restrukturyzacji Przemysłu Obronnego
2. Powstał projekt restrukturyzacji przemysłu obronnego.
3. Określono cele programu:
 - unowocześnienie potencjału produkcyjnego;
 - utrzymanie rynku wewnętrznego i zamówienia dla wojska;
 - pozyskanie tańszych środków finansowania inwestycji modernizacyjnych i badawczo-rozwojowych;
 - utworzenie takiej struktury własnościowej przedsiębiorstw, która zapewni sprawne funkcjonowanie

przedsiębiorstwa na rynkach kapitałowych;
- zwiększenie produkcji cywilnej w wartości ogółem;
- powiększenie rynków zbytu: krajowego i zagranicznego;
- zapewnienie pracownikom poczucia stabilizacji zatrudnienia i uczestnictwa w wypracowanych efektach.
Techniczne rozwiązania procesu restrukturyzacji:
- utworzenie Wojskowego Funduszu Inwestycyjnego;
- utrzymanie administracyjnej kontroli nad przedsiębiorstwami
- środki uzyskane ze sprzedaży akcji będą przeznaczone na zakup produktów przemysłu obronnego dla wojska.
- WFI przeprowadzi działania restrukturyzacyjne w przedsiębiorstwach do czasu znalezienia inwestora strategicznego;
- prowadzenie restrukturyzacji przemysłu przez jeden ośrodek decyzyjny w/g określonych celów strategicznych państwa, związanych z obronnością kraju;
- przygotowanie spółek do fuzji między sobą, a także firmami zagranicznymi;
- Za miesiąc przedstawimy szczegółowy projekt restrukturyzacji.
- Za 2 miesiące przystąpimy do realizacji tego programu.

nie zapewniły im możliwości rozwoju. W tej sytuacji, większość przedsiębiorstw branży zbrojeniowej w ostatnich latach zostało zmuszonych do przyjęcia strategii przetrwania.

W okresie od początku transformacji polskiej gospodarki niewiele zrobiono, aby przeprowadzić restrukturyzację całej branży zbrojeniowej. Opracowane zostały dwa programy takiej restrukturyzacji, których dotąd nie wdrożono. Wygląda na to, jakby rząd nie miał długofalowej wizji tego przemysłu.

Wszystko to wróży bardzo źle dla jego przyszłości, tym bardziej, że nie jest on przygotowany do partnerskiej współpracy z przemysłami zbrojeniowymi państw NATO. Nie można wykluczyć takiego scenariusza, że w momencie bezpośredniego zetknięcia się z przemysłami tych państw, z chwilą przystąpienia do NATO, nasze przedsiębiorstwa zbrojeniowe po prostu zostaną wchłonięte przez zachodnioeuropejskie i amerykańskie firmy, które od pewnego czasu ulegają procesom koncentracji. Na restrukturyzację polskiego przemysłu obronnego zostało więc bardzo mało czasu. Jeśli chcemy, aby ten przemysł przetrwał i miał szansę partnerskiej współpracy z przemysłami zachodnimi, to niezbędne są szybkie i konsekwentne działania reformujące go i przystosowujące do obecnych wyzwań.

STANOWISKO POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO W SPRAWIE SYTUACJI W POLSKIM PRZEMYSLE OBRONNYM I PROPOZYCJE JEGO RESTRUKTURYZACJI

W ciągu ostatnich miesięcy znacznie pogorszyła się kondycja ekonomiczna polskich przedsiębiorstw przemysłu obronnego, pomimo umorzenia na przestrzeni kilku lat znacznej części ich długów. Wiele przedsiębiorstw ponownie wpada w spiralę zadłużenia. Procesy znacznej redukcji zatrudnienia i konwersji, którą przeprowadzono w wielu przedsiębiorstwach tej branży nie dały takich wyników, jakich się spodziewano. Mamy w nich nadal do czynienia z nadmiarem mocy produkcyjnych. W dodatku, w warunkach nasilającej się konkurencji międzynarodowej nie rośnie w nich eksport. Wewnętrzna restrukturyzacja i komercjalizacja, które przeprowadziły dyrekcje i zarządy poszczególnych firm, polepszyły wprawdzie ich kondycję i umożliwiły przystosowanie do warunków gospodarki rynkowej, ale przy małych - w niektórych przypadkach zaledwie jedynych zamówieniach ze strony Wojska Polskiego -

II.1. Restrukturyzacja polskiego przemysłu obronnego i lotniczego nie powinna być uwarunkowana doraźnymi potrzebami i możliwościami, lecz należy ją podporządkować docelowej, określonej na co najmniej kilkanaście lat wizji. Pożądana wielkość polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego winna być uzależniona przede wszystkim od docelowej struktury polskiej armii, która określa przemiany dokonujące się w technice wojskowej i tendencje w rozwoju sztuki wojennej, a zwłaszcza 15-letni program modernizacji Sił Zbrojnych RP i wymogi wynikające z przyszłej przynależności Polski do NATO. Właściwą restrukturyzację zapewnić może odpowiednia koordynacja polityki przemysłowej, naukowo-technicznej i obronnej.

Restrukturyzacja polskiego przemysłu obronnego i jego rozwój oraz tworzenie wspólnego marketingu i wspólnej polityki eksportowej. Należy poza tym kontynuować rozpoczęte procesy konwersji.

II.2. Celem zmian własnościowych powinno być pozyskanie kapitału na modernizację przedsiębiorstw obronnych i polepszenie ich efektywności. Zdaniem Polskiego Lobby Przemysłowego, w kluczowych ogniwach lub przedsiębiorstwach przemysłu obronnego państwo powinno zachować kontrolny pakiet akcji. W takich przedsiębiorstwach kapitał zagraniczny mógłby posiadać udziały mniejszościowe lub tworzyć z nimi spółki joint venture w celu zaprojektowania, budowy i wypuszczenia na rynek nowe-

go rodzaju uzbrojenia. Możliwe tu są również porozumienia o wspólnym marketingu.

11.3. W związku z potrzebą jakościowej modernizacji naszej armii niezbędne jest wzmocnienie zaplecza badawczo-rozwojowego pracującego na rzecz krajowego przemysłu obronnego. W tej sprawie pożądane są działania długofalowe, oparte na wieloletnich planach - taki charakter mają Strategiczne Programy Rządowe, obejmujące zaprojektowanie, produkcję i wdrożenie nowoczesnych, perspektywicznych systemów uzbrojenia. Stąd rysującą się opcję sojuszniczą z NATO należy wykorzystać przede wszystkim do uzyskania dostępu do nowoczesnych technologii. Szczególnie pożądana jest współpraca w zakresie prac badawczo-rozwojowych. W nawiązywaniu współpracy naukowo-technicznej powinno się preferować potencjalnych dostawców licencji oraz państwa, które zapewnią nam dogodne warunki ekonomiczne. Przy czym należy się kierować zasadą, że nie powinno się uzależniać się od jednego źródła dopływu technologii wojskowych.

Ponadto Polskie Lobby Przemysłowe proponuje utworzenie Narodowego Funduszu Innowacji i Rozwoju jako ważnego instrumentu pozabudżetowego finansowania projektów rozwojowych w dziedzinie obronności.

11.4. Nasilającą się konkurencję o kontrakty zbrojeniowe pomiędzy dostawcami amerykańskimi i europejskimi należy wykorzystać dla wynegocjowania warunków maksymalnie korzystnych dla Wojska Polskiego i naszego przemysłu obronnego. Chodzi o kompensację od każdego potencjalnego nabywcy w postaci offsetu połączonego z transferem technologii produkcji kupowanego rodzaju uzbrojenia. Zdaniem Polskiego Lobby Przemysłowego, dążyć trzeba do ustawowego uregulowania offsetu, tak aby każdy kontrakt obowiązkowo był powiązany z uzyskaniem licencji i przeniesieniem produkcji danego sprzętu do Polski - w celu wykorzystania potencjału polskiego przemysłu obronnego i jego kadry. Uzyskane licencje powinny być rozwijane przez nasz przemysł.

Należy także zacieśnić współpracę z przemysłami obronnymi państw Czworokąta Wyszehradzkiego, a zwłaszcza tych, które razem z Polską kandydują do NATO. Wspólnie z nimi możemy modernizować posiadany sprzęt oraz wytwarzają nowe systemy uzbrojenia. Do tego niezbędna jest wola polityczna i świadome kreowanie wspólnych interesów gospodarczych. Z państwami pretendującymi do NATO, Polska może także programować wspólne zakupy szczególnie kosztownych systemów broni (np. samolotu wielozadaniowego). Związany z takim zakupem offset mógłby zostać skonsumowany przez specjalnie w tym celu powołane konsorcjum lub konsorcja przedsiębiorstw lotniczych i obronnych tych państw.

11.1. Niezależnie od działań restrukturyzacyjnych o charakterze długofalowym, dla polepszenia kondycji polskich

przedsiębiorstw obronnych i lotniczych niezbędne jest podjęcie szeregu działań o charakterze doraźnym. Chodzi o takie działania jak: zawieranie wieloletnich a nie jednorocznych umów na realizację wieloletnich zamówień dla MON, stworzenie możliwości prawnych zapłaty zaliczkowej oraz etapowej na wyroby o cyklu produkcyjnym dłuższym niż trzymiesięczny, zapewnienie gwarancji rządowych na kredyty bankowe, w tym eksportowe oraz stworzenie rezerwy eksportowej sprzętu w celu natychmiastowych dostaw w przypadku zawarcia kontraktu.

2. Polskie Lobby Przemysłowe uważa, że w promocję wyrobów polskiego przemysłu obronnego powinny angażować się MON i Ministerstwo Spraw Zagranicznych. Należy wytypować i przeszkolić w zagadnieniach obrotu specjalnego i promocji polskiego przemysłu obronnego przedstawicieli służby MSZ - co najmniej po jednym na każdą placówkę dyplomatyczną. Ich zadaniem byłaby współpraca z przebywającym tam attache wojskowym. Postulujemy utworzenie w Departamencie Kontroli Eksportu Ministerstwa Gospodarki - Wydziału koordynującego bazy danych i działania promocyjno-handlowe na podstawie informacji uzyskanych z odpowiednich placówek państwowych, firm handlu zagranicznego i zakładów przemysłu obronnego. Można także rozważyć powołanie wyspecjalizowanej agencji, zajmującej się profesjonalnie promocją polskiego przemysłu obronnego i jego produktów oraz wspieraniem działań handlowych polskich firm prowadzących obrót specjalny. *Warszawa, sierpień 1997r.*

Wyniki turniejów 23 i 24 sierpnia w Przysusze i Toporni

Najlepsi w piłce nożnej i siatkowej piłka nożna

I miejsce - AWS/ „Hortex” - 6 pkt

II miejsce - Fabryka Wyr. Metalowych Przysucha - 6 pkt

III miejsce - Komenda Rejonowa Policji Przysucha - 4 pkt

IV miejsce - Kopalnia „Jopex” Zapniów - 1 pkt

Najlepszy bramkarz - Janusz Szczepaniak /Policja/

Najlepszy napastnik - Adam Welpa /F-ka Wyr. Metalowych/

Najlepszy obrońca - Czesław Pluciennik /Kopalnia Zapniów/

Król strzelców - Janusz Pałgan /AWS/

Najlepsi zawodnicy:

Stanisław Kędzierski /F-ka Wyr. Metal/

Robert Grabiński /Policja/

Jacek Madziara /Policja/

Alfred Polak /Kopalnia Zapniów/

piłka siatkowa - plażowa

I miejsce - CF3 Radom

II miejsce - Mustang Szydłowice

III miejsce - Niebiesko-Czarni Radom

/w turnieju uczestniczyły 24 trzyosobowe drużyny/

Najsympatyczniejszy uczestnik turnieju - Jacek Iwański

AWS Przysucha

Piotr Marszałek

Do Nauczycieli - Wychowawców

Walka o Polskę przybrała bardzo dramatyczny charakter. Już bez żadnej żenady komuniści-postkomuniści, jak kto woli, opanowują media, a każdy z nas wie, że kto ma prędkość przekazu, ten ma władzę. Dziś rzecznik Styrzcula twierdzi: „Prezydent nie znalazł się z nią nigdy i nigdy się z nią nie spotykał”. Jutro znów oświadczy, że Prezydent 12 sierpnia przyjmował delegację Tajlandii, której - jak pisze „Życie” nie było w Polsce, a następnego dnia obejrzymy w „Życiu” zdjęcia, między innymi Kwaśniewskiego i Alganowa na oczyszczalni w Skierniewicach...

Coraz głośniejsze mówi się o uniemożliwieniu przyszłemu rządowi podjęcia takich innych niewygodnych dla lewicy działań poprzez opanowanie Trybunału Konstytucyjnego. To już jest bezczelność, brak jakichkolwiek zasad moralnych. Kpinę z nas, z Jaskiernia i Mazurkiewicz do Trybunału Konstytucyjnego. Brakuje jeszcze Olek - do tej dwójki.

Nie przeprowadzono żadnej reformy oświaty, choć tyle się o tym mówiło. Przez te lata wydawało się mnóstwo pieniędzy na różne pozorne działania. Nic nie przeprowadzono do końca. Największe nieszczęście oświaty, to fotel ministra dla J. Wiatra, który na początku swojej kadencji stwierdził, że nie zna się na oświacie. A więc wiele działań propagandowych, wiele wiele hałasu - i nic więcej. Ani Łuczak, ani Czarny nie zrobili dla reformy oświaty.

Każdy pracownik budżetówki powinien zadawać sobie sprawę z tego, że władze lekceważą dobro pracowników oświaty, liczą się tylko stolki, stanowiska i nic więcej. Nie kto inny, tylko „Solidarność” wystąpiła do Trybunału Konstytucyjnego i do NIK - w sprawie kwietniowej waloryzacji. Kilkudziesięciu posłów wraz z wiceminister MEN Grabowską, nie zrobili nic pozytywnego dla oświaty w latach swoich rządów: 1993-1997, a wręcz przeciwnie, przyczynili się do pogłębienia kryzysu w oświacie.

Zarówno Grabowska, jak i pozostali posłowie z ZNP, 6 marca 1997r. jednomyślnie ogłoszono ustawę, która pozbawiała nauczycieli szkół samorządowych, przedszkoli, pracowników placówek kultury, nie podwyższonych - w drugiej połowie 1991r. i pierwszej połowie 1992r. - pensji. Również jednomyślnie zdecydowali, by świadczenia rezerwy emerytalnej nie podlegały dziedziczeniu. A więc, za kształt takiej Ustawy, która krzywdzi pracowników sfery budżetowej odpowiada koalicja SLD-PSL, w tym posłowie ZNP.

NSZZ „Solidarność” skierowała wniosek do Trybunału Konstytucyjnego o uznanie Ustawy za niezgodną z Konstytucją RP. Wcześniej, „Solidarność” występowała o uregulowanie tej sprawy do MEN, Ministerstwa Finansów i Ministra Pracy i Polityki Socjalnej. Gdy nie wyraziliśmy zgody na inną rekompensatę, niż w formie gotówkowej. Sekcja Oświaty z Radomia skierowała sprawę do Rzecznika Praw Obywatelskich (*stanowisko publikował Biuletyn nr 353*).

Dobrze się stało, że Grabowska i poseł Miżejewski przyznali się błędowi, a my możemy stwierdzić, że u posła PPS-u, posłanki z SdRP (razem w SLD) nastąpiło rozdwojenie: najpierw głosi się za ustawę, a później występuje przeciwko niej. No, ale przed wyborami za miesiąc!!!

W dobie pogłębiającej się demoralizacji młodego pokolenia, przystępuje się do eliminowania nauki religii w szkołach. *[Dla porządku, przedstawiamy stanowisko, jeszcze nie publikowane, Regionalnej Sekcji Oświaty]/* - Najpierw usunąć oceny z religii ze świadectw, a później krzyże, naukę religii, i tak krok po kroku pozbawić młodych Boga, tradycyjnymi polskimi wartościami. - A podobno posłowie PSL są katolikami!

Procedura prowadzi się do szkół podstawowych i ponadpodstawowych wychowanie seksualne - w rodzinie i promuje się książki np. L. Madaras, E. Fenwick, R. Walkera, które uczą dzieci piątej klasy szkoły podstawowej techniki seksu, onanizowania się, proponują dziecięce zachowanie dewiacyjne seksualnie, prowadzą do samouzależnienia erotycznego, do homoseksualnych, czynią niedopowiedziane dziecko potencjalnym amatorem fotografii. To wszystko jest skandaliczne, grozi całkowitą demoralizacją dziecka. *[Sekcja Regionalna Oświaty wypowiedziała się na ten temat w stanowisku, publikowanym w Biuletynie nr 347.]*

Kim są ci, którzy przygotowują takie same systemy wychowawcze. Kim są Grabowskie, Labudy, Wiatry i wszyscy im podobni???

Powtórka z historii... Znamy to wszystko. Wrogowie Boga, Kościoła, trady-

Do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Regionalna Sekcja Oświaty NSZZ „S” Ziemia Radomska wyraża zdecydowany sprzeciw wobec dyskryminacji ludzi wierzących, szczególnie wyznawców Kościoła Katolickiego, który jest największym Kościołem w RP.

Uchwalenie przez Sejm RP nowelizacji ustawy o systemie oświaty, która sprowadza się do zakazu umieszczania na świadectwach i dyplomach szkół publicznych, prowadzonych przez organy administracji rządowej oraz gminy i związki komunalne ocen z religii, a także ograniczenie prawa do pobierania przez dzieci nauki religii w przedszkolach - jest wyraźnym przejawem dyskryminacji Kościoła katolickiego oraz wyrazem arogancji w stosunku do rodziców, których nikt nie pytał o zdanie w tak istotnej i bardzo ważnej sprawie.

Takie poczynania są sprzeczne z ratyfikowaną przez Rzeczpospolitą Polską Kartą Praw Dziecka ONZ.

Zdecydowanie opowiadamy się przeciwko takiej nowelizacji ustawy, która w swoich założeniach jest wyraźną walką z Bogiem, z wartościami, dzięki którym przetrwaliśmy jako Naród poprzez wieki.

Poczynania Sejmu RP przypominają nam najbardziej dramatyczny i hańbiący w swojej wymowie okres PRL.

Odwolujemy się również do sumień Senatorów RP, by głosowali przeciw takiej nowelizacji ustawy o systemie oświaty.

Ustawa z dnia 20.02.1997r. o stosunku Państwa do gmin żydowskich RP - rozdział 3 art.12.2 - mówi: „Oceny z religii wystawiane przez gminy żydowskie są umieszczane na świadectwach wydawanych przez szkoły publiczne”.

Powyższa ustawa wyraźnie oznacza, że najmniej praw w wolnej Polsce daje się największemu i najważniejszemu Kościołowi.

Czy katolicy są naliczniejszą mniejszością w naszym kraju???

Radom, 11 sierpnia 1997r.

Prezydium Regionalnej Sekcji Oświaty NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska

PS. Przypominamy, że Senat, na sesji w drugiej dekadzie sierpnia, odrzucił tę nowelizację ustawy. Ustawa powróciła do Sejmu; głosowanie odbyło się w czwartek 28 sierpnia. Sejm nie zdołał odrzucić propozycji Senatu, zatem zapis ustawy o wpisywaniu stopnia z religii na świadectwie został utrzymany.

cji, prorodzinnej polityki.

Istnieje odpowiedzialność i nikt z nas od niej nie może się wybronić. Musimy wszyscy pójść do um wyborczych. Nie wolno nam pozostać w domu. I mamy oddać głos na tych, którzy będą bronili Polski, walczyli o Nią, bo mamy Ją tylko jedną. I może to już nasza ostatnia szansa, nie wolno jej zmarnować.

Nauczyciel to Ktoś - kto ma nauczać i wychowywać, pomagać rodzicom w tym trudnym procesie. Nauczyciel bierze udział w kształtowaniu przyszłej Polski. A „Takie będą Rzeczypospolite, jakie ich młodzieży chowanie”.

Czeka nas odpowiedzialność i przed Bogiem, i przed Historią. Nie możemy stanąć po stronie cwaniaków, kłamców, twórców wielkich fortun. Obojętnych wobec bezrobotnych, biednych, jakżesz często głodnych.

Nauczyciel nie może być obojętny i opowiedzieć się po stronie tych, którzy liberalizują zasady moralne, nie uznają prorodzinnej polityki, dopuszczają do brutalizacji i agresji w środkach społecznego przekazu, pomniejszają rolę nauczyciela w szkole poprzez jego degradację ekonomiczną.

Maria Bartula,
Katarzyna Węglińska

SEKRETARIAT OCHRONY ZDROWIA - informuje

Komunikat z 21 sierpnia - o przebiegu rokowań nad układem zbiorowym w ochronie zdrowia

1. W lipcu, w związku z tragedią powodzi w południowozachodniej Polsce, prace nad branżowym układem dla pracowników ochrony zdrowia zostały zawieszono.
2. W sierpniu odbyło się posiedzenie Zespołu Negocyjacyjnego w sprawie zakresu podmiotowego układu. Wystąpiła niezgodność stanowisk po stronie związkowej: NSZZ „Solidarność”, OPZZ i Federacja ZPP Ochrony Zdrowia uznały, że opinia prof. Kijowskiego jest nierozstrzygującą i postanowiły zwrócić się do ekspertów o przedstawienie dodatkowej opinii. Związki postanowiły, że wobec zmian prawnych w ZOZ-ach, wystąpią o rozszerzenie stosowania układu branżowego na zakłady samodzielne i samorządowe do min. Pracy. Zarządzenie ministra pozwoliłoby na stosowanie układu branżowego we wszystkich wymienionych zakładach w których nie podpisano układów zakładowych lub innych ponadzakładowych. Niestety, taka propozycja nie uzyskała akceptacji przedstawicieli związku zawodowego lekarzy. Spotkanie 8 sierpnia zakończyło się wyznaczeniem terminu arbitrażu po stronie związkowej na 13 sierpnia. Postanowiono powołać (na wniosek „Solidarności”) podzespoły zawodowe ds. pragmatyki wszystkich pozostałych zawodów medycznych.
3. Posiedzenie arbitrażowe odbyło się 13 sierpnia. Postanowiono kontynuować prace w zespole roboczym ds. czasu pracy, urlopów i świadczeń socjalnych. Stanowisko OPZZ powoduje wstrzymanie prac w zespole ds. pragmatyki zawodu lekarzy.
4. 19 sierpnia odbyło się posiedzenie zespołu roboczego ds. czasu pracy, urlopów i świadczeń socjalnych i bhp. Strony uzgodniły podział prac nad w/w tematami do kolejnego posiedzenia.
5. Wyznaczono termin spotkania plenarnego na 3 września br.

Wiceprzewodniczący Sekretariatu Ochrony Zdrowia
Andrzej Jacek

Szanowni Rodzice !

Polskie Stowarzyszenie na Rzecz Osób z Upośledzeniem Umysłowym Kolo w Radomiu informuje, że od października 1996 r. w siedzibie Stowarzyszenia przy ul. Grenadierów 18 (Os. Ustronie) funkcjonuje **DZIENNY OŚRODEK REHABILITACYJNO-WYCHOWAWCZY** dla osób z głębszym upośledzeniem umysłowym i sprzężonymi kalectwami, w wieku 5-15 lat.

OŚRODEK JEST CZYNNY W GODZ. 7.30-15.30

i prowadzi rehabilitację w zakresie:

- a) usprawnienia ruchowego,
- b) stymulacji ogólnorozwojowej: uwrażliwiania percepcji wzrokowej, słuchowej, dotykowej, usprawnienia motoryki małej i komunikacji, kontaktu z drugą osobą,
- c) uwrażliwiania rytmiczno-muzycznego,
- d) usprawniania samoobsługi.

Zajęcia prowadzone są w małych grupach. W Ośrodku dzieci korzystają bezpłatnie z żywienia i transportu.

Nasi podopieczni są otoczeni profesjonalną i troskliwą opieką.

Szczegółowych informacji udzielamy telefonicznie nr 366 26 11 w godz. 10-15.

Drogiemu Koledze
MARKOWI KAWALKOWI
wyrazi współczucia

z powodu śmierci **TEŚCIOWEJ**

składają
koleżanki i koledzy

„S” **STEFFENA** w Pionkach

BIULETYN INFORMACYJNY
NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"
ZIEMIA RADOMSKA

26 - 600 Radom
ul. Traugutta 52
tel. 36 25161, fax 36 238 04

Redakcja: ANNA RAJCHERT
tel. 363 - 43 - 49

Skład: M.W.

Wykonano przy użyciu sprzętu z dotacji
Instytutu Wolnych Związków Zawodowych AFL-CIO

egzemplarz bezpłatny

Nasze konto: Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
PKO BP I O/Radom 10204317- 4079 - 270 - 1 - 111